

σὲ κατασπαράξῃ· λέγεται ὅτι αὐτὴ ἤτο ποτε γυνὴ λίαν ὠραία καὶ πνευματώδης· ἀλλ' ὅτι ἔπειτα διεφθάρη, καὶ κατηγορεῖται ὅτι ἐδηλητήριασε τὸν σύζυγον αὐτῆς ὄντα συγγενῆ τοῦ Ἰππότου Ἐμβῆ. Ἄν ἀληθῶς ἔπραξεν ἢ οὐχὶ τὸ ἔγκλημα τούτο, δὲν δύναμαι νὰ εἶπω· ἀλλὰ τώρα ἢ εἶναι παράφρων ἢ προσποιεῖται ὅτι εἶναι τοιαύτη ἐλπίζουσα ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου θέλει ἀποφύγει τὴν καταδίκην.

Μετὰ ταῦτα μετέβησαν εἰς πλατυτέραν στοάν, ὅπου ἡ Ῥόζα ἠκροάζετο τὴν ὁμιλίαν τοῦ κυρίου τῆς μετ' ἀνεκφράστου ἐνδιαφέροντος. «Πηγαίνωμεν», τῆ εἶπεν αὐτός, «εἰς λίαν διάφορον δεσμώτην, περὶ αὐτοῦ ὄντος καλλίστου ἀφῆκα νὰ σοὶ ὁμιλήσω τελευταῖον. Πρὸ τίνων μηνῶν ὁ Ἰππότης Ἐμβῆς παρέδωκεν αὐτὸν εἰς ἐμὲ εἰπών. «Ἰδοῦ, πιστέ μου δεσμοφύλαξ, σοὶ παραδίδω τὸν μέγιστον τῶν ἐχθρῶν μου. Πάρεχε αὐτῷ μόνον τὴν διὰ τοὺς δεσμώτας ἐνδυμασίαν καὶ τροφήν». Ὅθεν ἐπειδὴ ἦτο ὁ μέγιστος ἐχθρὸς τοῦ δεσπότου μου, τὸν ἔβαλα εἰς μίαν τῶν χαμηλοτάτων ἢ σκοτεινοτάτων εἰρκτῶν ἄλυσόδετον. Τὴν ἐπιούσαν πρωΐαν ἐπροκώρησα περιπατῶν ἐλαφρότατα μέχρι τῆς θύρας ἢ ἦκουσα αὐτὸν προσευχόμενον. Οὕτως ἠκροάζομαι αὐτοῦ ἕως ὅτου, δυσκόλως δύνασαι νὰ τὸ πιστεύσῃς, ἤρχισα νὰ κλαίω, ὡς παιδίον. Ἐδέετο θερμῶς ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἔπειτα δέ, πρὸς θαυμασμόν μου, ἐδέετο καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰππότου Ἐμβῆ· προσήγετο δὲ προσέτι ὅπως ταχέως καταπεισθῆ ὅτι αὐτός ὁ (δεσμώτης) δὲν ἐπεθύμει τὴν βλάβην του. Τότε εἶπα κατ' ἐμαυτόν, «πρέπει νὰ ἔγινε λάθος τι εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, δὲν πρέπει νὰ μένη τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ζοφερὰν ταύτην εἰρκτήν». Ὅθεν τὸν μετέφερα εἰς τὸ καλλίστον καὶ μάλλον εὐαερον δωματίον· ἰδὼν δὲ ὅτι ὁ δεξιὸς του βραχίον ἦτο βεβλαμμένος ἀφῆρσα τὴν ἄλυσον εἰπών ὅτι πρέπει πάλιν νὰ δεσμευθῆ με αὐτὴν ἂν ὁ Ἰππότης Ἐμβῆς τὸν προσκαλέσῃ νὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιόν του. Μοὶ ἐξέφρασε πολλὰς εὐχαριστίας, ἐξηκολούθησεν λέγων ὁ θυρωρὸς, «καὶ ὑπῆρξεν πάντοτε τόσοσ ἡσυχος καὶ φιλόφρων πρὸς ἐμὲ, ὥστε δὲν ὑποπτεύω κανὲν κακὸν παρ' αὐτοῦ. Ἐπέτρεψα δὲ νὰ ἔχη λύχνον κατὰ τὴν ἐσπέραν καὶ τῷ ἐδάνεισα σχεδὸν ὅλα τὰ βιβλία μου, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε διάταξις τις ἐμποδίζουσα τὴν ἀνάγνωσιν ἐν τῇ φυλακῇ· ἀλλὰ δὲν τολμῶ νὰ τῷ δώσω καλλιτέραν τροφήν καὶ τοι ἤθελον κάμνει τοῦτο εὐχαρίστως. Εὐχόμεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτοῦ.» Ἀνοίξας τότε τὴν θύραν, εἶπε πρὸς τὸν δεσμώτην, «Κύριε Ἰππότη, μέλλω ν' ἀποδημήσω· αὐτὴ δὲ ἡ νερά ὑπηρετρια θὰ φροντίξῃ περὶ σοῦ κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου. Δός μοι σπουδαίως τὴν ὑπόσχεσίν σου ὅτι δὲν θὰ ἀποπειραθῆς νὰ δραπετεύσῃς ἀπὸ τὸ Φρούριον ἵνα δυνηθῶ νὰ σὲ ἀρήσω ἄνευ ἄλυσον ἂν καὶ τώρα ὁ πάσχων βραχίον σου εἶναι ἐντελῶς ὑγιής.» Ὁ Ἰππότης Ἐλβέρτος ὑπόσχεθείς ὅτι θέλει τηρήσει τὴν παραγγελίαν του, ἐπρόσθεσε, «πιστεύω ὅτι ἡ ἡμέρα θέλει ἔλθει καθ' ἣν θὰ δυνηθῶ νὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀνταμείψω τὴν πρὸς ἐμὲ φιλοφροσύνην καὶ ἀγαθό-

τητά σου. «Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ σὲ εὐλογῆσῃ!» Οὐδεὶς δὲ μελωδικὸς ἤχος ἠδύνατο νὰ θῆλξῃ τὴν καρδίαν τῆς Ῥόζας τοσοῦτον, ὅσον ἡ φωνὴ τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτῆς πατρός. Εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὄχι εὐκρινῶς καὶ ἐπὶ μίαν μόνον στιγμήν, διότι λησμονήσασα αἰφνης ὅτι ἦτο ἐντελῶς μετημφιεσμένη, ἐκρούθη ἐπισθεν τοῦ θυρωροῦ φοβουμένη μήπως ἀνακαλυφθῆ ἂν καὶ θερμῶς ἐπεθύμει νὰ ῥιφθῆ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρός τῆς. Τῆς ἐφαίνετο δὲ ὅτι ποτὲ δὲν τὸν εἶχεν ἀγαπήσει τοσοῦτον. «Ἡ πτωχὴ κόρη συνεστάλη ἐνώπιόν σου,» εἶπεν ὁ θυρωρὸς· «ἀλλ' αὐτὴ δὲν θέλει σε παραμυλήσει· ἂν καὶ ἦναι νερά, εἶναι ἡ καλλίστη τῶν ἄσας εἶχον ποτὲ ὑπηρετρίαν κατὰ τε τὴν ὑπακοήν, ἐπιμέλειαν καὶ καλὴν γνώμην· ἀγαπᾷ δὲ τὰ τέκνα μου τοσοῦτον, ὥστε αὐτὰ προσφέρουσι σχεδὸν λατρείαν πρὸς αὐτήν.» Τότε δὲ ὁ κύριος Ἐλβέρτος εἶπε μετὰ στεναγμοῦ, «ἔχω φιλοστοργωτάτην θυγατέρα, ἥτις ἔχει τὴν αὐτὴν περίπου ἡλικίαν με τὴν κόρην ταύτην. Εὐφραίνομαι ἐν τῇ φυλακῇ μου βλέπων μίαν, ἥτις τόσοσ πολὺ ὁμοιάζει αὐτὴν ὡς πρὸς τὰς καλὰς ιδιότητας, ἀλλὰ, καλὴ μου κόρη, φαίνεσαι τεταραγμένη μήπως ἀπώλεσας καλοκάγαθόν τινα γονεά;» [Ἔπεται συνέχεια.]

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ ἔκ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐξαγωγή κατὰ τὸ ἔτος 1876, ἀνέρχεται εἰς 659,000,000 δολ. ἐξ ὧν 16,000,000 εἰς ὑφάσματα ἐκ βάμβακος· 69,000,000 εἰς ἔλαια καθαρσιμένα καὶ μὴ· 68,000,000 εἰς κρέατα ζωπὰ καὶ μὴ, 17,000,000 εἰς βούτυρον καὶ τυρὸν καὶ 10,000,000 εἰς ὄπλα καὶ τὰ παραρτήματα αὐτῶν.

— Ὁ κ. Elihu Burritt ὅτε ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὡς σιδηρουργός, ἐξέμαθε 18 γλώσσας καὶ 21 διαλέκτους διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ὥρων τῆς σχολῆς.

— Εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Μαδράς τῶν Ἰνδιῶν 1,750,000 λαμβάνουσι βοήθειαν ἕνεκα τοῦ λιμοῦ. Ὁ δὲ λιμὸς ἐπικρατεῖ ἐπὶ ἐπιφανείας ἐπτάκις μείζονος τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐμπεριέχει περὶ τὰ 20,000,000 ψυχῶν.

— Ἐκ τῶν 7,944 περιοδικῶν τῶν ἐκδιδομένων ἐν Ἀμερικῇ τὰ 397 εἶναι θρησκευτικὰ.

— Κατὰ διαφόρους στρατιωτικὸς σταθμοὺς τῆς Γερμανίας συνεστήθησαν κυριακὰ σχολεῖα ἐν οἷς οἱ στρατιῶται σπουδάζουσι τὰς Ἁγίας Γραφὰς τὴν Κυριακὴν.

— Ἐν Ἱεροσολύμοις διαμένουν ἤδη περὶ τὰς 8,000 χριστιανῶν καὶ 13,000 Ἰουδαίων.

— Κατ' ἐπίσημόν τινα στατιστικὴν, ὁ ἰλικὸς ἀριθμὸς τῶν Ἰουδαίων ἐν Τουρκίᾳ εἶναι περὶ τὰς 500,000 ἐξ ὧν 250,000 διαμένουσιν ἐν Ῥωμανίᾳ, 80,000 ἐν τῇ Ἀσιατικῇ, 75,000 ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ καὶ 2,000 ἐν Σερβίᾳ κτλ. Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀμερικανὸς Πρεσβευτὴς λέγει περὶ αὐτῶν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι εὐρον πλεῖονα περιποίησιν ὑπὸ τῶν Τούρκων παρὰ ὑπὸ πολλῶν δυτικῶν δυνάμεων καὶ ἡ ἰδέα ἐπικρατεῖ ὅτι οἱ ὀθωμανοὶ περιποιῶνται τοὺς Ἰουδαίους κάλλιον ἢ τοὺς χριστιανοὺς.

— Ἡ νῆσος τῆς Ἰάβας (ἀποικία τῆς Ὀλλανδίας ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς Ἰνδίας) ἔχει ἄηκος 620 μιλίων καὶ τὸ μέγιστον εὐρος 125. Ἡ γῆ αὐτῆς εἶναι ἡ πλουσιωτέρα ἐν τῷ κόσμῳ. Φοινικόδενδρα καὶ κακαόδενδρα αὐξουσιν εἰς ὕψος 150 ποδῶν. Τὰ δάση αὐτῆς παράγουσι δένδρα ἰκανῶς ὕψηλά διὰ τοὺς ἰστούς τῶν μεγίστων πλοίων. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀριθμεῖ 10,000,000.